

สมัยก่อนเราเคยเป็นเพื่อน

우리는 옛날에 친구였습니다.

urinmn yennare čhinkuy-as-mnita

เรา สมัยก่อน เพื่อน-อดีต

* 우리는 옛날에 친구입니다.

urinmn yennare čhinkuimnita

เรา สมัยก่อน เพื่อน-ทก

ผิดเพราะไม่ใช่อาคมแสดงอดีตกาล

* 우리는 옛날에 친구었다.

urinmn yennare čhinkuo?ta

เรา สมัยก่อน เพื่อน-อดีต

ผิดเพราะใส่อาคมแสดงอดีตกาลไม่ถูกต้อง

อาจารย์ เมื่อตะกี้นี้ไปทานข้าว

선생님은 잠전에 식사하러 가셨다.

shonszhnimn čomčone shiksaharo khasy-o?t-a

อาจารย์ เมื่อตะกี้นี้ ทานข้าว ไป-อดีต

* 선생님은 잠전에 식사하러 가시다.

shonszhnimn čomčone shiksaharo khasita

อาจารย์ เมื่อตะกี้นี้ ทานข้าว ไป-Ø

ผิดเพราะไม่ใช่อาคมแสดงอดีตกาล

* 선생님은 중전에 식사하러 가시었다.
 shonsaehnimun čomčʰone shiksaharo khsia?ta
 อาจารย์ เมื่อตะกั้น ทานข้าว ไป-อด
 ผิดเพราะใส่อาคมแสดงอดีตกาล ไม่ถูกต้อง

๓. อนาคตกาล

การแสดงอนาคตกาลในภาษาไทย เติมคำช่วยกริยา "จะ" ข้างหน้าคำกริยา หรือคำกริยากับกาลวิเศษแสดงอนาคต แต่อย่างไรก็ตามไม่มีการเปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วนวิธีการแสดงอนาคตกาลของภาษาเกาหลี ก็คือ เปลี่ยนรูปคำกริยาโดยเติมอาคมแสดงอนาคต-กาล หรือใช้ส่วนท้ายคำกริยาที่แสดงอนาคตกาล ซึ่งสรุปวิธีการใช้เป็นตารางดังต่อไปนี้ ๑

	ภาษาไทย		ภาษาเกาหลี			
	จะ		겠/khet/		ㄹ /을 것이다 l/ㄹ ?kosita	
มลา	บอกเล่า	คำถาม	บอกเล่า	คำถาม	บอกเล่า	คำถาม
บุรุษที่ ๑	+	+	+	-	+	-
บุรุษที่ ๒	+	+	-	+	+	+
บุรุษที่ ๓	+	+	-	+	+	+

๑ + หมายถึง ปรากฏ

- หมายถึง ไม่ปรากฏ

นักเรียนไทยอาจใช้ข้อความแสดงอนาคตกาลผิดดังนี้

พรุ่งนี้ คุณจะได้พบเพื่อน

당신은 내일 친구를 만날 것입니다.

thagsin-nn nail čhinkurml anna-l ?kosi-nita

คุณ พรุ่งนี้ เพื่อน ได้พบ-ทก

* 당신은 내일 친구를 만나겠습니다.

thagsin-nn nail čhinkurml anna-kes-nnita

คุณ พรุ่งนี้ เพื่อน ได้พบ-อค

ผิดเพราะใช้ข้อความแสดงอนาคตกาล /khet/ ในประโยคความบอกเล่าที่ประธาน
เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๒

เขาจะมาแน่นอน

그는 틀림없이 올 것입니다.

khun-nn t'ullimopsi o-l ?kosi-nita

เขา แน่นอน มา-ทก

* 그는 틀림없이 오겠습니다.

khun-nn t'ullimopsi o-kes-nnita

เขา แน่นอน มา-อค

ผิดเพราะใช้ข้อความแสดงอนาคตกาล /khet/ ในประโยคความบอกเล่าที่ประธาน
เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๓

เนื่องจากการเปลี่ยนรูปของคำกริยาในภาษาเกาหลีมีกฎเกณฑ์การใช้ตามเงื่อนไข
 ไวยากรณ์ อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดข้อผิดพลาดนี้

ผมจะกินก๋วยเตี๋ยว

저는 국수를 먹겠어요.

čonnan khuksurul mek-?kes-oyo

ผม ก๋วยเตี๋ยว กิน-อค

* 저는 국수를 먹으겠어요.

čonnan khuksurul mek-kes-oyo

ผม ก๋วยเตี๋ยว กิน-อค

ผิดเพราะใส่อาคมแสดงอนาคตกาลไม่ถูกต้อง

พรุ่งนี้ อากาศจะหนาว

내일은 날씨가 추울 것이다.

naeirun nalsika čhuu-l ?kosita

พรุ่งนี้ อากาศ หนาว-ทก

* 내일은 날씨가 추춤 것이다.

naeirun nalsika čhup-?kosita

พรุ่งนี้ อากาศ หนาว-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

กาลลักษณะ

๑. กาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วและดำเนินอยู่

กาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วและดำเนินอยู่ในภาษาไทยใช้คำช่วยหน้า-กริยา "กำลัง" คำช่วยหลังกริยา "อยู่" หรืออาจจะใช้ร่วมกันทั้งสองอย่าง คือ "กำลัง...อยู่" และอาจมีกาลวลีแสดงอดีตหรืออนาคต ส่วนภาษาเกาหลีใช้ส่วนท้ายคำกริยา ความแตกต่างดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุทำให้ักเรียนไทยใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง เช่น

เมื่อวานนี้ แม่กำลังไปตลาดอยู่

어제 어머니는 시장에 가고 있었다.

ǎc̣e emoniŋŋn sičage kha-ko isəʔta

เมื่อวานนี้ แม่ ตลาด -- ไป-อดีต-ทก --

* 어제 어머니는 시장에 가고 있다.

ǎc̣e emoniŋŋn sičage kha-ko iʔta

เมื่อวานนี้ แม่ ตลาด ---- ไป-ทก ----

ผิดเพราะส่วนท้ายคำกริยาแสดงปัจจุบันกาล

เมื่อตะกี้นี้ผมกำลังเรียนภาษาเกาหลีอยู่

잠전에 나는 한국어를 배우고 있었다.

čomčəŋne naniŋŋn hankukorəɭ phəu-ko isəʔta

เมื่อตะกี้นี้ ผม ภาษาเกาหลี \ เรียน อดี ทก /

* ซัมเจเน นาคัน ฮานุกอโรล แบอูโก อิดา.
 čoŋčone nanŋn hankukoroɭ phæu-ko iʔta
 เมื่อตะกัน ฉัน ภาษาเกาหลี เรียน-ทก

ผิดเพราะส่วนท้ายกริยาแสดงปัจจุบันกาล :

ตอนนี้กำลังอ่านหนังสืออยู่ที่ห้องสมุด

지금 도서관에서 책을 읽고 있는 중이다.
 čikŋŋ thoŋokwaneso čhækwɭ iɭʔko in-nŋn čugita
 ตอนนี้ ที่ห้องสมุด หนังสือ อ่าน อยู่ กำลัง

* 지금 도서관에서 책을 읽고 있는 중이었다.
 čikŋŋ thoŋokwaneso čhækwɭ iɭʔko in-nŋn čugioʔta
 ตอนนี้ ที่ห้องสมุด หนังสือ อ่าน อยู่ กำลัง

ผิดเพราะส่วนท้ายกริยาแสดงอดีตกาล

กำลังไปวัด

절에 가는 중이다.
 čore ka-nŋn čugita
 วัด ไป กำลัง

* 절에 간는 중이다.
 čore kan-nŋn čugita
 วัด ไป กำลัง

ผิดเพราะใส่อาคมแสดงปัจจุบันกาลหลังต้นคำกริยาซึ่งไม่ต้องใส่

๒. กาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดขึ้นซ้ำ ๆ

การแสดงกาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในภาษาไทย ใช้กาลวลีแสดงปัจจุบัน อดีต หรืออนาคตและคำวิเศษณ์กับคำกริยา เช่น มักจะมาเที่ยว โดยไม่มีการเปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วนภาษาเกาหลีใช้คำวิเศษณ์กับคำกริยาเช่นเดียวกัน แต่ต่างกันตรงที่ว่าภาษาเกาหลีนั้นมีการเปลี่ยนรูปส่วนท้ายคำกริยา ความแตกต่างนี้อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดข้อผิดพลาดสำหรับนักเรียนไทยได้ เช่น

ปีที่แล้ว ขอลุมมักจะมาเที่ยวบ้านเรา

철수는 지난해 우리집에 놀러오곤 했다.

čəlsunən činanhæ uričipe nolloo-kon hə?ta

ขอลุม ปีที่แล้ว บ้านเรา มาเที่ยว-ทก

* 철수는 지난해 우리집에 놀러오곤 한다.

čəlsunən činanhæ uričipe nolloo-kon hanta

ขอลุม ปีที่แล้ว บ้านเรา มาเที่ยว-ทก

ผิดเพราะส่วนท้ายกริยาแสดงปัจจุบันกาล

ยองฮีไปภูเขาทูทุกวัน

영화는 매일 산에 간다.

yoghinnən məil shanə khia-n-ta

ยองฮี ทุกวัน ภูเขา ไป-อป

* 영화는 매일 산에 가다.

yoghinnən məil shanə khata

ยองฮี ทุกวัน ภูเขา เคยไป- ๑

ผิดเพราะไม่ใช้อาขมแสดงปัจจุบันกาลในส่วนท้ายคำกริยา

อาทิตย์หน้า เราจะพบชอลซูบ่อย ๆ

그는 내주 자주 철수를 만나곤 할 것이다.
khanon načũ čačũ čholsurɯl ɲanna-kon hal ʔksita

เขา อาทิตย์หน้า บ่อย ๆ ชอลซู พบ-ทก

* 그는 내주 자주 철수를 만나곤 한다.

khanon načũ čačũ čholsurɯl ɲanna-kon hanta

เขา อาทิตย์หน้า บ่อย ๆ ชอลซู พบ-ทก

ผิดเพราะส่วนท้ายกริยาแสดงปัจจุบันกาล

๓. การแสดงกาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมกัน

การแสดงกาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดขึ้นพร้อมกันในภาษาไทย ใช้กาลวลีแสดงปัจจุบัน อดีต หรืออนาคตกับคำช่วยกริยา ส่วนภาษาเกาหลีใช้ส่วนท้ายคำกริยา ความแตกต่างดังกล่าวอาจทำให้นักเรียนไทยใช้กาลลักษณะแสดงเหตุการณ์เกิดพร้อมกันผิด เช่น

เราทำงานไปเรียนไป

우리는 일도 하고 공부도 했다.

urinon il-tohako khyoypu-toha?ta

เรา ทำงานไป เรียนไป-อดีต

* 우리는 일도 하였고 공부도 하였다.

urinon il-tohaa?ko khyoypu-tohaa?la

เรา ทำงานไป-อดีต เรียนไป-อดีต

ผิดเพราะใช้อาหมแสดงอดีตกาลในกริยาตัวหน้าโดยไม่จำเป็น และใส่อาคมแสดงอดีตกาลไม่ถูกต้องในกริยาตัวหลัง

ย่องฮีร้องไห้ด้วยหัวเราะด้วย

영희는 울면서 웃는다.

yonghinan ul-myonso unnanta

ย่องฮี ร้องไห้ด้วย หัวเราะด้วย

* 영희는 울었으면서 웃었다.

yonghinan urase-myonso uso?ta

ย่องฮี ร้องไห้ด้วย-อด หัวเราะด้วย-อบ

ผิดเพราะใช้อักษรแสดงอดีตกาลในกริยาตัวหน้าโดยไม่จำเป็น

เขาทำงานด้วยเรียนด้วย

그는 일하기도 하고 공부하기도 할 것이다.

khonnan ir-hakito hako khgo?pu-hakito hal?kosita

เขา ทำงานด้วย เรียนด้วย-ทก

* 그는 일하기도 하겠고 공부하기도 할 것이다.

khonnan ir-hakito hake?ko khgo?pu-hakito hal?kosita

เขา ทำงานด้วย-อด เรียนด้วย-ทก

ผิดเพราะใช้อักษรแสดงอนาคตกาลในกริยาตัวหน้าโดยไม่จำเป็น

มาลา

๑. มาลาแสดงความขอกเล่า

ภาษาไทยใช้คำกริยาแสดงความขอกเล่าโดยไม่มี การเปลี่ยนรูปคำ ต่างไป จากภาษาเกาหลีที่มีการเปลี่ยนรูปคำกริยา คือ ใช้ส่วนท้ายคำกริยาแสดงความขอกเล่า นักเรียนไทยอาจใช้ส่วนท้ายคำกริยาผิดดังนี้ เช่น

ไปโรงเรียน

학교에 갑니다.

ha?kyoe kha -nnita

โรงเรียน ไป-ทก

* 학교에 가습니다.

ha?kyoe kha-shunnita

โรงเรียน ไป-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่สอดคล้องกฎเกณฑ์

ทานข้าว

밥을 먹습니다.

phapwɪ ɳok-snita

ข้าว ทาน-ทก

* 밥을 먹습니다.

phapwɪ ɳok-simnita

ข้าว ทาน-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่สอดคล้องกฎเกณฑ์

ไปโรงเรียน

학교에 가요.

ha?kyoe kha-yo

โรงเรียน ไป-ทก

* 학교에 가어요.

ha?kyoe kha-yo

โรงเรียน ไป-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยา ไม่สอดคล้องกฎเกณฑ์

๒. มาลาแสดงความถาม

การแสดงมาลาความซักถามในภาษาไทยใช้คำวิเศษณ์แสดงความถามเช่น เท่าไร
อย่างไร เมื่อไร หรือคำสรรพนาม เช่น อะไร ใคร โดยไม่มีการเปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วน
ภาษาเกาหลีแสดงโดยการเปลี่ยนรูปคำกริยา ใช้คำวิเศษณ์ที่แสดงความถามหรือคำสรรพนาม
ที่แสดงความถามประกอบด้วย คำแสดงมาลาความถามในภาษาไทยและภาษาเกาหลีสรุปเป็น
ตารางดังต่อไปนี้

ภาษาไทย	ภาษาเกาหลี
ใคร	누구/nuku/
อะไร	무엇/μuot/
ไหน	어디/oti/
ทำไม	왜/wæ/
อย่างไร	어떻게/ǝʔtok'e/
เท่าไร	얼마 /olma/
เมื่อไร	언제/onče/
หรือ/ไหม	-ㅁ 니까?/-p ni?ka/ 아/어요? a/oyo

ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จากความแตกต่างนี้ มี ๓ ประการดังนี้

๒.๑ ใช้ส่วนท้ายคำกริยามืด

คุณชอบเพลงอะไร

당신은 무슨 노래를 좋아하십니까?
thagsinnn μusun noræwl čoahasi-nni?ka

คุณ อะไร เพลง ชอบ-ทก

* 당신은 무슨 노래를 좋아하십니까?
thagsinnn μusnn noræwl čoahasi-nnita

คุณ อะไร เพลง ชอบ-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาแสดงความบอกเล่าในประโยคความถาม^๑

^๑ ดูเรื่องส่วนท้ายคำกริยาแสดงมาลา ในหน้า ๒๖๑-๒๗๑

เขาเป็นอย่างไร

그는 어떤 사람입니까?

khənən ǝʔtən sharami-nniʔka

เขา อย่างไร คน-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาแสดงความบอกเล่าในประโยคความถาม

* 그는 어떤 사람입니다?

khənən ǝʔtən sharami-nnita

เขา อย่างไร คน-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาแสดงความบอกเล่าในประโยคความถาม

๒.๒ ใช้คำวิเศษณ์หรือคำสรรพนามที่แสดงความถามผิด เช่น

คุณชอบเพลงอะไร

당신은 무슨 노래를 좋아하십니까?

thagsinən musən norəɾəl ǝoahasinniʔka

คุณ อะไร เพลง ชอบ-ทก

* 당신은 무엇 노래를 좋아하십니까?

thagsinən muət norəɾəl ǝoahasinniʔka

คุณ อะไร เพลง ชอบ-ทก

ผิดเพราะใช้รูปสรรพนามแสดงความถามไม่ถูกต้อง คือไม่เปลี่ยนรูปเป็นคุณศัพท์

เขาเป็นคนอย่างไร

그는	<u>어떤</u>	사람입니까?
khwnnn	<u>o?lɔn</u>	sharamimni?ka
เขา	อย่างไร	คน-ทก

* 그는	<u>어떻게</u>	사람입니까?
khwnnn	<u>o?lok'e</u>	sharamimni?ka
เขา	อย่างไร	คน-ทก

ผิดเพราะใช้รูปคำวิเศษณ์แสดงความถามไม่ถูกต้อง คือไม่เปลี่ยนรูปเป็นคุณศัพท์

คุณคิมคือคนไหน

김선생이	<u>어느</u> 분이세요?
khimsansaji	onpuniseyo
คุณคิม	คนไหน-ทก

* 김선생이	<u>어디</u> 분이세요?
khimsansaji	ontipuniseyo
คุณคิม	คนไหน-ทก

ผิดเพราะใช้รูปคำวิเศษณ์แสดงความถามไม่ถูกต้อง คือไม่เปลี่ยนรูปเป็นคุณศัพท์

มีใครมาหาไหม

누가 왔어요?

nuka wasoyo

ใคร มาหาไหม-ทก

* 누구가 왔어요?

nukuka wasoyo

ใคร มาหาไหม-ทก

ผิดเพราะรูปสรรพนามแสดงความถามที่หน้าที่เป็นประธานเปลี่ยนไม่ถูกต้อง

คนนั้นเป็นใคร

저분 누구세요?

จ็อปุน nukuseyo

คนนั้น ใคร-ทก

* 저분 누가세요?

จ็อปุน nukaseyo

คนนั้น ใคร-ทก

ผิดเพราะรูปสรรพนามแสดงความถามเป็นที่หน้าที่เป็นนามโดยไม่จำเป็น

๓. มาลาแสดงความความสั่ง

การแสดงความสั่งในภาษาไทยใช้คำกริยาหรือคำกริยากับคำช่วยหน้ากริยา และ
อาจมีคำลงท้ายโดยไม่เปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วนภาษาเกาหลีแสดงโดยการเปลี่ยนรูปคำกริยา
นักเรียนไทยอาจใช้ส่วนท้ายคำกริยาผิด เช่น

ไปโรงเรียน

학교 가십시오.

ha?kyo kha-sipsio

โรงเรียน ไป-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

* 학교 가으십시오.

ha?kyo kha-usipsio

โรงเรียน ไป-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

ทานข้าว

밥을 먹십시오.

phap#l ɳok-usipsio

ข้าว ทาน-ทก

* 밥을 먹십시오.

phap#l ɳok-sipsio

ข้าว ทาน-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

๔. การแสดงมาลาความชวน

การแสดงมาลาความชักชวนในภาษาไทยใช้คำกริยาหรือคำกริยากับคำช่วยหน้า-
กริยาและอาจมีคำลงท้ายโดยไม่มี การเปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วนภาษาเกาหลีแสดงโดย
การเปลี่ยนรูปคำกริยา นักเรียนไทยอาจใช้ส่วนท้ายคำกริยาผิด เช่น

เชิญอ่านหนังสือพิมพ์

신문을 봅시다.

shinmunul pho-psita

หนังสือพิมพ์ เชิญอ่าน-ทก

* 신문을 봅읍시다.

shinmunul phop-psita

หนังสือพิมพ์ เชิญอ่าน-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

อ่านหนังสือนวนิยายกันเถอะ

소설책을 읽읍시다.

shosolchækul ilk-psita

หนังสือนวนิยาย อ่านกันเถอะ-ทก

* 소설책을 읽시다.

shosolchækul il-sita

หนังสือนวนิยาย อ่านกันเถอะ-ทก

ผิดเพราะใช้ส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

วากถ

๑. วากถที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ

วากถที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำในภาษาไทยใช้คำช่วยกริยา "ถูก" หรือ"โดน" กับ
คำกริยา ส่วนภาษาเกาหลีมีการเปลี่ยนรูปคำกริยา ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น มี ๒ ประการ
ได้แก่

๖.๑.๑ ไม่เปลี่ยนรูปคำกริยา เช่น

มองเห็นภูเขาฉิมชัันที่โน่น ◦

저기 남산이 보입니다.

čǝki namsani pho-i-mnita

ที่โน่น ภูเขาฉิมชััน มองเห็น-ถูก

* 저기 남산이 봅니다.

čǝki namsani pho-mnita

ที่โน่น ภูเขาฉิมชััน มองเห็น— φ

ผิดเพราะ ไม่ใช้อาขมแสดงวากถประธานเป็นผู้ถูกกระทำ

ลูกถูกแม่อุ้มอยู่ ◦

아가가 엄마에게 안겼어요.

akika ɔmmaeke an-ky-ɔsoyo

ลูก แม่ อุ้มอยู่-ถูก

* 아기가 엄마에게 안았어요.
 akika ommaeke an-as-oyō
 ลูก แม่ ได้กัมอยู่

ผิดเพราะไม่ใช่อาคมแสดงวาทกประธานเป็นผู้ถูกกระทำ

๖.๑.๒ ใช้อาคมแสดงวาทกไม่ถูกต้อง เช่น
 แข็งเกินไปก็ถูกกัง่าย

너무	단단하면	잘	쉽 <u>습</u> 니다.
nomu	thantanhamyon	čal	?kw-?ki-mnita
เกินไป	แข็ง	ง่าย	ห้ก-ถูก

* 너무	단단하면	잘	쉽 <u>습</u> 니다.
nomu	thantanhamyon	čal	?kw-?kw-mnita
เกินไป	แข็ง	ง่าย	ห้ก

ผิดเพราะใช้อาคมแสดงวาทกประธานเป็นผู้ถูกกระทำไม่ถูกต้อง

ประตูกกัเปิด

문이	닫 <u>혔</u> 어요.
munī	ta-čhw-sōyo
ประตู	ปิด-ถูก

* 문이	닫 <u>았</u> 어요.
munī	ta-tat-sōyo
ประตู	ปิด

ผิดเพราะใช้อาคมแสดงวาทกประธานเป็นผู้ถูกกระทำไม่ถูกต้อง

คืนสอแห่งนี้เขียนดี

이 언 팔 은 글 사 가 잘 써 집 니 다.

iyǒnp'irun khalsika čal sa-činnita

คืนสอแห่งนี้ หนังสือ ดี เขียน-ถูก

* 이 언 팔 은 글 사 가 잘 쓰 어 집 니 다.

iyǒnp'irun khalsika čal s-wočinnita

คืนสอแห่งนี้ หนังสือ ดี เขียน

ผิดเพราะใช้อักษรแสดงวากประธานเป็นผู้กระทำไม่ถูกต้อง

๒. วากที่ประธานเป็นผู้ถูกใช้

วากที่แสดงประธานเป็นผู้ถูกใช้ในภาษาไทยมีใช้น้อย จะแสดงโดยใช้คำช่วยกริยา "ถูกให้" "โดนให้" โดยไม่เปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วนในภาษาเกาหลีการแสดงวากที่ประธานเป็นผู้ถูกใช้มีใช้มาก และแสดงโดยการเปลี่ยนรูปของคำกริยา อาจเกิดปัญหา ๒ ประการ คือ

๒.๑ ไม่เปลี่ยนรูปคำกริยา เช่น

แสดงหนังสือเดินทางให้คุณ

여 권 을 보이 십 시 오.

yo?kwonnl pho-i-sipsio

หนังสือเดินทาง แสดงให้คุณ

* 여 권 을 보 십 시 오.

yo?kwonnl phosipsio

หนังสือเดินทาง แสดงให้คุณ

ผิดเพราะไม่ใช้อักษรแสดงวากประธานเป็นผู้ถูกใช้

ให้นักเรียนนั่ง

학생을 안히세요.

hasaŋɯl an-chi-seyo

นักเรียน ให้นั่ง

* 학생을 안으세요.

hasaŋɯl an-eu-seyo

นักเรียน ให้นั่ง

ผิดเพราะ ไม่ใช้อาคมแสดงวาจาจากประธานเป็นผู้ถูกใช้

อย่าทำให้เด็กร้องไห้

아이를 울리지마라.

airɯl ul-lichimara

เด็ก อย่าทำให้ร้องไห้

* 아이를 울자마라.

airɯl ul-jachimara

เด็ก อย่าทำให้ร้องไห้

ผิดเพราะ ไม่ใช้อาคมแสดงวาจาจากประธานเป็นผู้ถูกใช้

๒.๒ ใช้อาคมแสดงวาทกรรมไม่ถูกต้อง เช่น
แมวฆ่าหนู

고양이가 쥐를 죽였어요.
khoyagika čwirml ču-ky-ossyo
แมว หนู ถูกทำให้ตาย

* 고양이가 쥐를 죽히었어요.
khoyagika čwirml ču-k'i-ossyo

ผิดเพราะเลือกใช้อาคมแสดงวาทกรรมประธานเป็นผู้ถูกใช้ไม่ถูกต้อง

หมอให้คนไข้ที่นั่ง

의사가 환자를 앉히었다.
misaka hwančarml an-čhi-ǝʔta
หมอ คนไข้ ให้นั่ง

* 의사가 환자를 앉이였다.
misaka hwančarml an-č̄i-ǝʔta

ผิดเพราะเลือกใช้อาคมแสดงวาทกรรมประธานเป็นผู้ถูกใช้ไม่ถูกต้อง

การแสดงสถานะทางสังคมของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง

การแสดงสถานะทางสังคมของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง มีอยู่ทั้งในภาษาไทย และภาษาเกาหลี แต่ภาษาเกาหลีมีวิธีการแสดงสถานะทางสังคมซับซ้อนกว่าภาษาไทย อาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยดังนี้

๑. ใช้คำนามไม่เหมาะสม

คำนามบางคำในภาษาเกาหลีมีคำสุภาพต่างหากที่ใช้ตามสถานภาพของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง แต่นักเรียนไทยอาจใช้ไม่เหมาะสม เช่น :

ผมเรียนให้อาจารย์ทราบแล้ว

제가	선생님께	말씀드렸는데요.
čeka	shonsagnim?ke	malsumdeuryonnnteyo
ผม	อาจารย์	เรียนให้ทราบแล้ว

* 제가	선생님께	말했는데요.
čeka	shonsagnimeke	malhannteyo
ผม	อาจารย์	เรียนให้ทราบแล้ว

ผิดเพราะใช้คำนามธรรมดากับผู้อาวุโส

ผมกินข้าวแล้ว

저는	<u>밥</u>	먹었어요.
čongnŋn	<u>phap</u>	makkosoyo
ผม	ข้าว	กินแล้ว

* 저는	<u>진지</u>	먹었어요.
čongnŋn	<u>činkči</u>	makkosoyo
ผม	ข้าว	กินแล้ว

ผิดเพราะใช้คำนามสำหรับผู้อาวุโสกับตัวผู้พูดผู้ซึ่งเป็นผู้น้อย

พ่อของชอลซูอายุเท่าไร

철수 아버님은 연세가 얼마사니?

Cholsu apnimeun yonseka olmasini

ชอลซู พ่อ อายุ เท่าไร

* 철수 아버님은 나이가 얼마니?

Cholsu apnimeun naika olmani

ชอลซู พ่อ อายุ เท่าไร

ผิดเพราะใช้คำนามธรรมดากับผู้อาวุโสซึ่งเป็นผู้ที่ถูกกล่าวถึง

๒. ใช้คำกริยาไม่เหมาะสม

ไวยากรณ์เกาหลีกริยามีหลายระดับ ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานะทางสังคมของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ถูกกล่าวถึง อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดข้อผิดพลาดนี้

คุณไปโรงเรียนหรือ

당신은 학교 가십니까?

thagsinun ha?kyo kha-si-ni?ka

คุณ โรงเรียน ไป

* 당신은 학교 갑니까?

thagsinun ha?kyo khamni?ka

คุณ โรงเรียน ไป

ผิดเพราะไม่ใช้อำคมแสดงความสุภาพในรูปคำกริยา

คุณครูรับประทานอาหารข้าว

선생님께서

식사하십니다.

shonsaengnim?keso

shiksahasinta

คุณครู

รับประทานอาหารข้าว

* 선생님은

밥먹는다.

shonsaengnimn

pham?m?mnta

คุณครู

กินข้าว

ผิดเพราะใช้คำกริยาธรรมดาแทนคำกริยาสำหรับผู้อาวุโส

น้องชายผมไปโรงเรียนแล้ว

제 동생은

학교

갔는데요.

ǰe thogsaengn

ha?kyo

khannanteyo

น้องชายผม

โรงเรียน

ไปแล้ว

* 제 동생은

학교

가셨는데요.

ǰe thogsaengn

ha?kyo

kha-sy-ǰnnnanteyo

น้องชายผม

โรงเรียน

ไปแล้ว

ผิดเพราะใช้คำกริยาสำหรับผู้อาวุโสกับผู้น้อย

๑. ใช้อาคมแสดงความสุภาพ 시/shi/ ไม่ถูกต้อง

ในภาษาเกาหลีมีอาคมแสดงความสุภาพเต็มระหว่างต้นคำกริยาและท้ายคำกริยา

นักเรียนไทยอาจใช้ผิดดังนี้ เช่น

คุณจะรับประทานอาหารอะไร

당신은 무엇을 먹으시겠어요?

thagsinnon nuoswl mok-ssi-kesoyo

คุณ อะไร จะรับประทานอาหาร-อาคมแสดงความสุภาพ

* 당신은 무엇을 먹시겠어요?

thagsinnon nuoswl mok-si-kesoyo

คุณ อะไร จะรับประทานอาหาร-อาคมแสดงความสุภาพ

ผิดเพราะใส่อาคมแสดงความสุภาพไม่ถูกต้อง

คุณคิมหัวเราะ

김선생님께서는 웃으십니다.

khimsansagniimn us-ssi-nnita

คุณคิม หัวเราะ-อาคมแสดงความสุภาพ

* 김선생님은 웃시십니다.

khimsansagniimn u-si-nnita

คุณคิม หัวเราะ-ทท

ผิดเพราะใส่อาคมแสดงความสุภาพไม่ถูกต้อง

ท่านรับประทานอาหารแล้ว

그분 식사 하셨습니다.

khapun shiksa ha-syoos-ssnita

ท่าน อาหาร รับประทานอาหาร-อาคมแสดงความสุภาพ

* 그분 식사 했습니다.

khapun shiksa ha-ssnita

ท่าน อาหาร รับประทานอาหาร-ทก

ผิดเพราะไม่ให้อาคมแสดงความสุภาพในรูปคำกริยา